

A DM DÉLMAGYARORSZÁG POSTALÁDÁJA

Miből élnek?

Három aláírással jött az a levél, melynek írói az az úttörő- és ezermesterbolt bizonytalan nyitvatartása miatt panaszkodnak. Olvasóink — Bánfi Antal, Nagy Zsigmondné és Kántor Jánosné — amiatt panaszkodnak, hogy április 1-én hiába várták a bolt nyitását. Délelőtt 11 óra 5 perckor még mindig zárva volt az üzlet, jó néhány szülőnek okozva ezzel bosszúságot, hiszen az úttörő avatásához be kellett volna szerezniük néhány kelléket. Ráadásul előző nap, március 31-én déli 12 órakor is zárva találták az üzletet. Olvasóink végül még hozzátesszük: lehet, hogy a vállalat meg tudja indokolni az üzlet zárva tartását, de a sok bosszúságot, az idegességet már nem teheti jóvá. És ez sajnos való igaz.

Még valamit mi is szeretnénk hozzáfűzni ehhez a nyitvatartás ügyhöz. Csúpan egy régi történetet, amely mindenképpen eszébe jut az embernek. Az egyszerű kereskedő azon siránkozott: kész ráfizetéses ez az üzlet. Megkérdezték erre: akkor miből él? Abból — válaszolta —, hogy vasárnap zárva tartok. Milyen jól mehet ez a bolt, ha hétköznap sem nyitnak ki. Tiszta haszon!

Diéta és kalória

Egy olvasónk — K. J.-né — azt kéri, hogy legyen segítségére egy kalória táblázattal. Nemrégiben kórházban volt, most olyan diétát írtak elő számára, amely csúpan napi ezer kalóriát engedélyez. Felsőről néhány ételt — azokról szeretné tudni: hány kalóriát tartalmaznak. Mivel ez a kérdés nyilván sok olvasónkat érdeklí és

Ha egy panasz intézkedést szül, elintéztett ügy lesz belőle, az föltétlenül jó a panaszkodó olvasónak, jó nekünk is. Sőt, van egy olyan érzése az embernek, hogy jó az intézkedésnek is. Annak, aki ugyan kelleltlenkedett egy ideig, de azután végül mégiscsak hozzátalált a dologhoz. Neki is jó, hiszen végre túl van az egészen. Elintéztett egy ügyet, nem szidják tovább és bajlódnia sem kell vele többet. Előfordulnak azonban olyan esetek is — sajnos ritkán —, amikor olvasónk kérésének egyszerűen nem lehet eleget tenni, de a válasz mégsem elutasító. Nem, hanem az, akinek intézkednie kellene, de nem teheti, javasol valami mást. Így történt ez a következő esetben is:

Áruház a Klapka téren

Nemrégiben egy végtelenül elkésredett, sőt dühös hangú levelet kaptunk Urbán Dezsőné (Ösz u. 9.) lakóbizottsági tagtól. Hosszú levelében olvasónk a Klapka térre tervezett ABC-áruház sorsát teszi szóvá. Érthetetlennek tartja, hogy az ÉLKER évekkor ezelőtt megszerzett ott egy telket, és áruház mégsem épült ezen a helyen. Úgy hallja: azért, mert kicsi a telek és közel van a körúthoz. Olvasónk kérdezi: ezt vajon nem tudták akkor? Azt írja, hogy építettek ugyan a térre egy ideiglenes áruházakat, de az zsúfolt, túlságosan kicsi a forgalomhoz. Ráadásul a leendő áruház telke üresen, szemetesen és piszkosan árválkodik. A gyerekeknek sincs hol játszaniuk, mert a térből egy részt elvett az ideiglenes áruház. Sőt, olvasónk felteszi a többi között két kérdést is: „Csak a Belvárosnak kell haladnia a korról? Csak ott kell szépitni, építeni, bővíteni?”

Ami a két utóbbi kérdést illeti, azokra könnyen tudunk válaszolni. Szeged egyik nagy baja éppen az, hogy a külső városrészekben folyó építkezések parkosítása és számtalan más kiadás miatt sajnos nagyon kevés futja a Belváros rendbentartására. Éppen az a baj, hogy a Lenin körúton belül sok min-

den tönkremegy azért, mert a városnak sokat kell költenie a külső területekre.

Az áruház sorsáról dr. Kuti Árpád, az ÉLKER igazgatóját kérdeztük meg. Elmondta, hogy annak idején valóban építeni akartak a térre egy áruházat. Megszerezték a telket, elkészítették az épület tanulmánytervét is. Egy ideig azért nem kezdhettek hozzá az építkezéshez, mert nem volt kivitelező. Most pedig már nem is építhetik fel az eredetileg tervezett áruházat. Arra csak a következő öt éves tervben kerülhet sor, mivel meg kell várni a nagykörút akkor esedékes rekonstrukcióját. Azt olvasónk is megértheti, hogy nem építhetnek föl több tízmillióért egy áruházat, amit öt-hat év múltán le kellene bontani. Addig a környék lakóinak meg kell elégedniük az ideiglenes áruházakkal, melynek még koránt sincs kihasználva a kapacitása. És az is tény, hogy a Klapka tér környékén lakók sokkal jobb helyzetben vannak az áruellátás szempontjából, mint például az újszegediek egy része.

A vállalat igazgatója egyetért azzal, hogy a teleknek nem lenne szabad szemétdomboként éktelenkednie. Azt javasolja, hogy fogjanak össze a környék lakói és társadalmi munkában építsenek a telken egy játszótérrel. Vegyék fel a kapcsolatot a körzeti népfőnökséggel, tanácsaikkal. A munkához éppen jó időben foghatnának hozzá. Ráadásul a vállalat nemcsak, hogy átengedné a telket az építkezésig hátralevő négy-öt évre, hanem a vállalat KISZ-szervezete is segítene a játszótér elkészítésében. Legalábbis dr. Kuti Árpád ígéretet tett erre.

Itt az alkalom, vétek nem élni vele!

Óvoda — főlajánlásból

Ha a zombói óvodának olyan mostani dívat szerinti nevet kellene adni, ami minden jellemző vonására szán legalább egy szót, igen hosszú lenne a név. Társadalmi erőből, a szülők összefogásával létrehozott és fenntartott, időszakos, napközi otthonos, óvodajellegű gyermekintézmény — ez lenne, ha kellene egyáltalán riasztóan kacskaringós név annak, ami példamutató szépséggel jött a világra.

A gondolat ébresztője és az óvodai összefogás szervezője a Hazafias Népfőnt helyi bizottsága. Az alapító okiratot — együttműködési szerződés a pusztá nevé — aláírta az óvodás korú gyermekek szüleinek munkaközössége, a községi tanács, a két szakszervezet és az érintett termelőszövetkezet, az általános iskola, a körzeti orvos, a Vöröskereszt, az egyik szakszervezet KISZ-szervezete, a fogyasztási szövetkezet, a művelődési ház és az Ady Endre Úttörőcsapat.

Az aláírással vállalt munka eredményeként tegnap, szerdán reggel megnyílt az iskola-kezdésre szakszerűen előkészítő napközi otthonos óvoda az iskola egyik tantermében. A gyerekek élményt és gondozók bérét a szülők fizetik, a feltételek megteremtéséhez kellett a szép összefogás. Volt ebben felfestés állatok árnyképeivel, padlófestés — az úttörők vezérlés —, berendezések alakítása, játékok rendbehozása, és az étkezési feltételek megteremtése is. Dícséretre méltó a forráskúti segítség: az ottani óvoda nélkülözhetetlen tárgyait átadták a kezdő óvodának.

A főlajánlásból született új gyermekintézmény feltehetően nagy szerepet játszik majd abban, hogy a szeptemberi első osztályosok mindenképpen „iskola-éretten” gyalogoljanak a felkészültségükben.

H. D.

KÉPERNYŐ

Bonivur szíve

Liebmán Béla felvétele

Ljéiv Prigunov, a Bonivur szíve címszerepében

Az alaposan kibővült hétvége majd négy teljes adással tette próbára a tévét, s ami feltűnt, ebben a széles kínálatban milyen kevés saját produkciója volt. Az újra indult Ki miben tudós? vonzereje közel sincs a régiek; a fizikai elődöntő például kifejezetten érdektelenül hatott; a páros szellemi vetélkedőknek ez a formája — úgy tűnik — kifutotta magát, vértömlesztésre szorult. Szombat kora délutántól kezd estig több mint negyven óra adásidőből igazán említésre méltó műsor kevés akadt.

Az ünnepek slágerének a Dmitrij Nagyskin regényéből készült háromrészes folytatásos szovjet tévéfilm, a Bonivur szíve kínálkozott. A polgárháború utolsó időszakát bemutató film izgalmas területre, a hátszobákba kalauzolta el a nézőt, s a dráma szempontjából a háttér-szág mindig több lehetőséget ígér a frontvonalnál, ahol a konfliktusok jóval simábban, tűzharcban oldódnak meg. A fegyverek hangja persze innen sem hiányzott, bár a film inkább azokat a

társadalmi problémákat fejezte, melyeket a fiatal szovjet államnak majd a győztesen megívott polgárháború után kellett megoldania. Főszereplője, Vitalij Bonivur romantikus hős, a szónak abban az értelmében, ahogyan keresi a nehezét, nehezebb, már-már képtelen helyzeteket, hogy belőlük kivágya magát bátorságával. A film vonalvezetése azonban következtelen, a szituációk nem épülnek egymásra, az epizódok önálló életet élnek, és a harmadik részhez érkeve terjengőssé, nehézkessé válnak. Csak néhány jellemző dialógus pillanatkepe marad a nézőben, így az ellenforradalmi tábornok és fiatal adjutánsának kemény párbeszéde a toborzásokról, kivégzésekről, vagy az amerikai tudósítónak és a cári időkkel szimpatizáló értelmiséginek jóváialis vitája az adott történelmi helyzet megoldásának lehetőségeiről.

N. I.

Takarítás a közutakon

Az idegenforgalmi szezonra készülnek a közúti igazgatóságok, megkezdtek az uttestek foltozását, takarítását. Rendezik a padkákat, pótolják a jelzőtáblákat, újakat helyeznek el az utak mentén, festik a korlátokat, a

kerékvetőket, az irányjelzőket.

A közúti igazgatóságok jelentése alapján a KPM útfőosztálya összeállította a téli mérleget is, amely jóval kedvezőbbben alakult, mint a korábbi években. Egész télen ugyanis csak novemberben volt egy nagyobb hófúvási hullám, amely Békés, Borsod, Csongrád, Hajdú, Pest, Szabolcs, Szolnok és Zala megyére terjedt ki.

Az előző évben például 230 ezer órát dolgoztak a hóeltakarító gépek, az elmúlt idényben mindössze 44 ezer órát. A költségek — bár nem ilyen arányban, hiszen a készenlétben tartott 700 gép ügylete is pénzbe került — ugyancsak csökkentek, mintegy 40 százalékkal. Az előző évhez méretezett szóróanyag-nak — sónak, homoknak, salaknak — is csak a 40 százaléka lett használatba fel, mert voltak olyan időszakok, amikor tartósan kedvező volt az időjárás, közben a készenléti kocsikat a környéken fuvarozásra, az utak építéséhez, javításához szükséges anyagok szállítására hasznosították.

Mindezt egybevetve, az elmúlt télen az ország útjain a hó és a sikoóság elleni védekezés 55 millió forintba került, fele annyiba, mint az előző esztendőben. A korábbi években több száz millió károkat okozott a fagy is az utakon. A száraz télutó eredményeként a nagymértékű, tömeges útfelfagyások az idén elmaradtak — központilag nem is tartották nyilván a károkat. Ez azonban nem jelenti azt, hogy útjaink kifogástalanok. Nagyon sok a gyenge pályaszervezésű út, amelyet még az elmúlt nyhó tél is megrongált. Ezeket a korábban meghátározott tervek alapján erősítik, hozzájárulnak a rendbe.

T. L.

Kiállítási napló

Szegediek a XV. Alföldi Tárlaton

Szombaton délelben nyílt meg a békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeumban a XV. Alföldi Tárlat. Megnyitó beszédében Bereczky Lóránd, az MSZMP Közpon-ti Bizottsága munkatársa hangsúlyozta, hogy a kiállítás, mely tizenöt éves múltat tekint vissza, jelentőségében egyre nő, s mindinkább országos fórummá válik.

A tárlaton a szegedi művészek 28 alkotással szerepelnek. Erdélyi Mihály három képet küldött, melyeket utolsó üzenetként láthatunk a nemrég elhunyt mestertől. A katalógusban közölt Hervadó virágok című képe a színek üde burjánzásával az újrakezdést hordozza magában. Fontos Sándor, Kalmár Márton, Papp György, Patáky Ferenc, Pinter József, Sándor János, Vinkler László képei, grafikai és szobrai a kiállítás színvonalát emelő alkotások.

A kiállítás díjait Schéner Mihály budapesti, Lipták Pál és Gaburek Károly békéscsabai, Koszta Rozália

Gyulai, Cs. Patágy Mihály és Tóth Sándor szegedi, valamint Csikós András hódmezővásárhelyi művészek kapták.

A kiállításon szerepelnek Czínke Ferenc, Csohány Kálmán, Ezüst György, Fülöp Erzsébet, Hézsó Ferenc, Kajári Gyula, Józsa János, Lőránt János, Luzsicza Lajos, Mladonyczyk Béla, Simon Ferenc, Tóth Menyhért, Révész Napsugár, Szabó László, a Szegedi Nyári Tárlatról is ismert alkotók.

Szöke Győző képei

A Vasutas Művelődési Otthon Képzőművész Körének helyisége (Széchenyi tér 2/a) adott otthont Szöke Győző festőművész gyűjteményes kiállításának. A 72 éves festő immár 24 esztendeje neve a vasutas képzőművészkörben a szépre, a szép iránti fogékonyságra a fiatalokat és időseket egyaránt. Mostani kiállításán negyven olajképet láthatunk. A képek híven tükrözik Szöke Győző ars poeticáját, azt a festői alapállást, melyet Nyilasi Sándortól, Koszta Józseftől és Tornaytól kapott. Szeged utcái, a külvá-

ros házai és a Tisza-part sokszerű élete elevenedik meg festményein. Látványfeszítést az övé, mely a különleges hangulatokra érzékeny és a színek izgalmas játéka épít. Különleges szépségű színharmóniák kapnak helyet képein, különösen tág horizontú tiszai témáknak adnak erre lehetőséget. A természet minden apró szépsége megragadja és kötődve elődei piktúrájához, olyan folytatója a posztimpresszionizmusnak, aki idős korára is friss, üde és optimista tudott maradni.